

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. december 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. április 4. napján kihirdetett **7.B.110/2018/6.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a:

I.rendű vádlott neve vádlott testi sértés büntette kísérleteként értékelt cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés**, (8) bekezdés 1. fordulata szerint **minősíti.**

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy a magánlaksértés büntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 221. § (1) bekezdés **1. fordulat**, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés.

Az első fokú eljárásban felmerült és a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: **187.922.- (száznolcvanhétezer-kilencszázhuszonkettő) forint.**

Megállapítja, hogy a vádlott születési éve helyesen:

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntette kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], testi sértés büntettében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és magánlaksértés büntettében [Btk. 221. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés]. Ezért I.rendű vádlott neve vádlottat halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt.

A ... Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóságán Bnyt.53/2017/1-10. és 12-21. tételszám alatt kezelt bűnjelek lefoglalását megszüntette, és az 1.-10. 12.-20. tételszám alatti bűnjelek megsemmisítését rendelte el. A 11. tételszám alatt lefoglalt és a szagbanknak megküldött szagmaradvány lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el, míg a 21. tételszám alatti bűnjelet **sértett neve** sértett részére kiadni rendelte.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 189.922.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az első fokú ítélet ellen a vádlott védője elsődlegesen eltérő minősítés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.148/2018/1-II. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta, és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta annak megállapítása mellett, hogy a vádlott születési éve helyesen

I.rendű vádlott neve vádlott védője a másodfokú eljárás során fellebbezését írásban részletesen indokolta, amelyet akként egészített ki, illetve pontosított, hogy az első fokú ítéletnek a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 592. § (2) bekezdés c) és d) pontjára tekintettel részbeni megalapozatlansága miatt az ítélőtábla a vádlott életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként értékelt cselekményét súlyos testi sértés büntettének [Btk. 164. § (3) bekezdés] minősítse, másodlagosan pedig a büntetés enyhítését indítványozta.

Álláspontja szerint a törvényszék tévesen vont le következtetést a vádlott tudattartalmára és szándékára vonatkozóan, miután az életveszélyt okozó testi sértés kísérletének tényállási elemei csupán részben valósultak meg.

Hivatkozott arra, hogy miután a sértett már nem védekezett és ellenállást sem tudott kifejteni, a vádlott abbahagyta a bántalmazást, amelyből az következik, hogy a vádlott szándéka kimerült abban, hogy a sértett ellenállását megtörje. Amennyiben az életkorából és sportmúltjából adódóan az elkövetéskor jó fizikai állapotban lévő vádlott szándékában állt volna az életveszély, vagy azzal fenyegető sérülés okozása, úgy testi ereje, lehetősége és technikai tudása is lehetővé tette volna annak okozását, erre azonban nem került sor. Hivatkozott a BH1993. 214. számú eseti döntésre, amely szerint, amennyiben a testi sértési cselekményt az elkövető szándékosan valósítja meg, és az eredmény tekintetében a gondatlanság állapítható meg, akkor nem kerülhet sor az életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének megállapítására, hanem ebben az esetben csupán a tényleges eredményhez igazodó súlyos testi sértés büntettében állapítható meg az elkövető büntetőjogi felelőssége, mivel az eredmény tekintetében fennálló gondatlanság kizárja a súlyosabb jogi minősítést eredményező bűncselekmény kísérletének megállapíthatóságát.

Álláspontja szerint a feldúlt állapotban lévő vádlott hirtelen felindulásból a sértett fejéhez sodorta/dobta a poharat, fel sem merült benne annak a lehetősége, hogy olyan testrészt talál el, amelyen életveszélyes sérülés okozható. A vádlott ittas állapotában érzékszervei tompultak, térlátása gyengült, tudatzavart állapot lépett fel nála, amely hatással volt az elkövetésre. Erre figyelemmel nem realizálta, hogy a pohár tele van homokkal, díszkövekkel, kagylókkal, és így ütötte meg **sértett neve** sértettet. Mindezekre tekintettel egyértelműen és aggálytalanul nem lehet megállapítani, hogy a vádlott tudata átfogta az életveszélyes sérülés okozásának reális lehetőségét, és abba legalább belenyugodva cselekedett, ezért nem állapítható meg terhére az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete.

Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bűnösségi körülmények kapcsán megjegyezte, hogy a törvényszék mindkét sértett vonatkozásában figyelembe vette a maradandó fogyatékoságot, holott **sértett neve**2 sértett esetén a fogak elvesztése és a bántalmazás között ok-okozati összefüggés kétséget kizáróan nem volt bizonyítható. Hangsúlyozta, hogy ugyanezen sértett orrával kapcsolatos maradandó esztétikai károsodáshoz hozzájárult az, hogy a sértett nem egyezett bele a műtéti helyreállításba. **sértett neve** sértett esetében is a fogak hiánya által okozott fogyatékoság esztétikailag és funkcionálisan is helyreállítható lett volna. Mindemellett a sértett fogai elhanyagolt állapotban voltak, így azok elvesztéséhez közvetetten a sértett is hozzájárult.

A büntetés enyhítése iránt bejelentett fellebbezését a védő azzal indokolta, hogy a vádlott beismerő

vallomást tett, a bűncselekmény elkövetését megbánta, bocsánatot kért, amelyet a sértettek elfogadtak, s a vádlott az elzárása alatt kifogástalan magatartást tanúsított.

A vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbezés írásbeli indokolásában foglaltakat mindenben fenntartotta, azzal egyezően adta elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést nem találta alaposnak.

A bejelentett fellebbezések folytán a Be. 590. § (1) bekezdése alapján eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

A törvényszék eleget tett tényállás felderítési feladatának, és a vád elbírálásához szükséges körben és mértékben a bizonyítást felvette, további bizonyításnak helye nem volt, de arra irányuló indítványt nem is terjesztettek elő.

Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta. Helyes indokokkal utasította el a vádlott védőjének az első fokú eljárásban az igazságügyi orvosszakértő tárgyaláson történő meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát, miután az igazságügyi orvosszakértői vélemények **sértett neve** és **sértett neve2** sértettek vonatkozásában egyaránt aggálytalanok voltak, és a kiegészítő igazságügyi orvosszakértői vélemény készítése során az elkövetés eszközei is ismertek voltak az igazságügyi orvosszakértő előtt.

I. rendű vádlott neve vádlott annak elismerése mellett, hogy **sértett neve** sértettel dulakodott, azt tagadta, hogy ezen sértettet a konyhában bántalmazta oly módon, hogy az ott lévő üveg pohárral fejbe ütötte, és azt is tagadta, hogy **sértett neve2** sértettet megütötte. Mindössze azt ismerte el, hogy 22 óra utáni időpontban a sértettek háza udvarába, azok akarata ellenére bement, amelynek során **sértett neve** sértettel dulakodott.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének eleget téve az iratoknak megfeleltethető és logikus indokát adta annak, hogy a tényállást a vádlott fenti vallomása mellett és azzal szemben mely bizonyítékokra, így **sértett neve** és **sértett neve2** sértettek egybehangzó és következetes vallomására, a beszerzett orvosi iratokra, igazságügyi orvosszakértői véleményekre, a feljelentésre, a szemléről készült jegyzőkönyvre és fénykép-melléletekre alapította.

Az ítélet tábla az első fokú ítéletnek a vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét az alábbiak szerint egészítette ki:

I. rendű vádlott neve vádlott 2018. május 22. napjától a **kft neve1** Kft. munkáltatónál anyagmozgató munkakörben havi bruttó 242.500.-Ft jövedelemre tesz szert (másodfokú iratok között 3. sorszám alatt csatolt munkaszerződés alapján).

A vádlott ... tartós megbetegedésben szenved (másodfokú iratok között 7. sorszám alatt csatolt orvosi iratok alapján).

Az első fokú ítélet 2. oldal 1) pontja alatt írt jóvátételi munka végzését társtettesként elkövetett garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt írta elő a vádlottal szemben a bíróság.

Az ítélet tábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok tartalma alapján az első fokú tényállást az első fokú ítélet 3. oldal 5. bekezdésében akként egészítette ki, hogy a vádlott a feltétlával **sértett neve** sértettet hátulról tarkótájon *legalább kis erővel* ütötte meg (nyom. iratok 231. lapszám 3. bekezdésében írt igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján);

ugyanezen oldal következő bekezdését pedig azzal egészítette ki, hogy a vádlott **sértett neve** 2 sértettet a feltétla darabbal *legalább közepes erővel* (nyom. iratok 241. lapszám alatti igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján) ütötte arcon, amely ütés a sértett orr- és homloktájékát találta el.

Az első fokú ítélet 4. oldal 1. bekezdését akként helyesbítette, hogy a vádlott a díszpoharat legalább közepes erővel *nekiütötte sértett neve sértett védtelen bal fültövének* (első fokú 6. számú tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldal alul 3. bekezdés alapján).

Az 5. oldal 5. bekezdését akként helyesbítette, hogy joghatályos magánindítványt a magánlaksértés tekintetében kizárólat **sértett neve** sértett terjesztett elő 2010. április 10. napján (nyom. iratok 29. és 146. lapszám alapján).

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálat alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére és az elkövetett bűncselekményeket is alapvetően helyesen minősítette.

A védő támadta **sértett neve** sértett sérelmére elkövetett és életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként minősített bűncselekmény minősítését azzal, hogy álláspontja szerint a vádlott tudata nem terjedt ki az életveszélyes eredményre, e vonatkozásban csak a gondatlansága állapítható meg, és mivel a kísérletnek nincs gondatlan alakzata, ezért a vádlott ezen cselekménye csak testi sértés büntetteként minősül.

Az irányadó tényállás erre vonatkozó része alapján a vádlott a széken ülő **sértett neve** sértettet ismételten ököllel ütni kezdte, aki azt a kezeinek arca elé helyezésével próbálta tompítani, amikor a vádlott megragadta az asztalon elhelyezett kb. fél liter ürtartalmú, díszkövekkel, homokkal és kagylókkal teletömött, mintegy 1,2-2 kg tömegű díszpoharat, amit legalább közepes erővel nekiütött **sértett neve** sértett védtelen bal fültövének. A sértett ezen helyzetében - szemben a védő által hivatkozott BH1993. 214. számú döntésben írt esettel, ahol az elkövető fejét a sértett házastársa a hajánál fogva leszorította, miközben a sértett bántalmazta az elkövetőt, aki csapkodó jellegű mozdulatokkal két ízben megszúrta a sértettet - a vádlott ott találta célzott támadással az ülőhelyzetben, lényegében mozdulatlan sértett védtelen bal fültövével, ahol akarta, és számolt annak a köztudomású lehetőségével, hogy az üvegpohár eltörhet, mint ahogy az el is tört. Az érintett testfelület pedig olyan életfontosságú érzékszerveket tartalmaz, amelynek célzott támadása esetén számolni kell a súlyos, akár életveszélyes sérülés bekövetkeztével.

Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy az eszköz jellegéből, az elkövetés módjából, a véghezvitel körülményeiből, a célzott testrészről és az elkövetésnél szerepet játszó egyéb körülményekből egyértelműen és aggálytalanul megállapítható, hogy a vádlott az élet kioltására irányuló szándék nélkül ugyan, de a - helyesen: 8 napon túl gyógyuló - testi sértésre irányuló szándékkal intézett a sértett testi épsége ellen támadást, tudata átfogta a súlyos, akár életveszélyes sérülés bekövetkezésének a reális lehetőségét, és abba belenyugodva cselekedett, amely életveszélyes sérülés a vádlotton kívül álló ok miatt nem következett csak be (első fokú ítélet 13.

oldal 2. bekezdés).

A fentiekre figyelemmel az eltérő minősítésre irányuló fellebbezés alaptalannak bizonyult.

Ahogy az ítélet tábla már számtalan határozatában kifejtette, a Btk. a testi sértés bűncselekményének két alapesetét, így a 164. § (1) és (2) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétségét és az (1) és a (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntetettét határozza meg. Ez egyértelműen megállapítható a jogalkotónak az adott törvényhelyhez fűződő indokolásából, s ezt támasztja alá a testi sértés törvényi tényállásának a szerkezete is, így a bűncselekmény eredményének az elkövetési magatartástól külön bekezdésekben való megjelenítése, mindkét alapesetre külön-külön épülő minősített esetek szabályozásának rendszere. Az elsőfokú bíróság ezen törvényi tényállási szerkezetet azonban figyelmen kívül hagyta, s úgy járt el, mintha a testi sértésnek csak egy alapesete lenne, amely a Btk. 164. § (1) bekezdésében került meghatározásra, amely álláspont az előbbiekből következően téves. Ebből következően nem foglalt állást a törvényszék, hogy a vádlott terhére rótt életveszélyt okozó testi sértés kísérletének az alapesete a könnyű testi sértés, vagy a súlyos testi sértés. A másodfokú bíróság a mulasztást pótolva, a fentebb kifejtettek alapján megállapította, hogy a vádlott ezen cselekményének kifejtése során annak tudatában volt, hogy egy a nyaki részt is támadó üvegpohárral való ütés során a pohár eltörhet, és súlyos, 8 napon túl gyógyuló - akár életveszéllyel is járó - sérülés keletkezhet, amelybe belenyugodott, s amely alapján a bűncselekmény alapesete a Bt. 164. § (1) és (3) bekezdés szerinti súlyos testi sértés büntette.

Figyelemmel pedig arra, hogy a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló, a Kúria 61. számú BK véleményében foglaltak alapján a bűncselekmény alapesetét meghatározó törvényhelyet fel kell tüntetni az ítélet rendelkező részében, ezért az ítélet tábla - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatva - I. rendű vádlott neve vádlott **sértett neve** sértett sérelmére megvalósított testi sértés büntette kísérleteként értékelt cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdés, **(3) bekezdés**, (8) bekezdés 1. fordulata szerint minősítette. Ugyanerre figyelemmel helyesbítette az első fokú ítélet 13. oldal 5. bekezdésében **sértett neve2** sértett sérelmére megvalósított testi épség elleni cselekményre vonatkozóan írtakat akként, hogy az a Btk. 164. § (1) és (3) *bekezdésébe ütköző* és minősülő súlyos testi sértés büntette.

Ugyancsak a Kúria 61. számú BK véleményében foglaltak alapján, amely szerint az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira 1. fordulat, 2. fordulat, stb. megjelöléssel kell utalni; az ítélet tábla a magánlaksértés büntetettének jogszabályi alapját helyesen a Btk. 21. § (1) bekezdés **1. fordulat**, (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdésben határozta meg, miután a vádlott a magánlaksértést a „bemegy” elkövetési magatartással valósította meg.

A bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság - osztva a védő álláspontját - további enyhítő körülményként értékelte a vádlott tartós betegségét, amely számára a büntetés elviselését is nehezíti (Kúria 56. számú BK vélemény III.12. pont).

Ugyanakkor mellőzte az enyhítő körülmények köréből **sértett neve2** sértett megbocsátását, miután csak **sértett neve** sértett tett ilyen nyilatkozatot. **sértett neve2** sértett nem bocsátott meg a vádlottnak, mint ahogy arra a törvényszék az első fokú ítélet 8. oldal 4. bekezdés utolsó mondatában is utalt, miszerint a közösségi oldalon a vádlott küldött számára bocsánatkérő üzenetet, majd törölte őt ismerősei köréből, azonban arra **sértett neve2** sértett nem válaszolt, és az első fokú tárgyaláson sem tett ilyen nyilatkozatot (első fokú 6. sorszámú jegyzőkönyv 14. oldal 7. bekezdés). **sértett neve2** a másodfokú nyilvános ülésen pedig határozottan akként nyilatkozott, hogy nem bocsátott meg a vádlottnak.

A cselekmény - helyesen - távoli kísérleti szakban rekedt volna enyhítő körülmény.

A törvényszék azt állapította meg súlyosító körülményként, hogy a vádlott cselekménye mindkét sértettnek maradandó fogyatékoságot okozott, amit az ítélet tábla akként helyesbített, hogy **sértett neve** sértettnek okozott maradandó fogyatékoságot, míg Nagy Edit sértett maradandó esztétikai károsodást szenvedett, amely nem tekintendő maradandó fogyatékoságnak jelen esetben.

Nem osztotta az ítélet tábla a védőnek a sértettek kárenyhítő magatartása hiányára tett észrevételét, amely polgári jogi jellegű kérdés. A vádlott maga indította el azt az okfolyamatot, amelynek folytán **sértett neve** sértett több mint három fogát elvesztette, amely az irányadó bírói gyakorlat szerint maradandó fogyatékoságnak tekintendő (BH1987. 263.).

Nem értékelte enyhítő körülményként az ítélet tábla a védő által ekként figyelembe venni indítványozott vádlotti, elzárás ideje alatti kifogástalan magatartást sem, tekintve, hogy mindössze egy napot volt a vádlott őrizetben.

Nem tévedett a törvényszék, amikor a vádlott esetében a büntetési célokat kizárólag szabadságvesztés kiszabásával ítélte elérhetőnek.

A halmazati büntetésre vonatkozó szabályokra figyelemmel megállapított büntetési tételkeret 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, amelyre figyelemmel az irányadó középérték 7 év szabadságvesztés.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott, a középértéknél a vádlott javára lényegesen enyhébben megállapított 5 év szabadságvesztés mértéktartó joghátránynak tekintendő, amelynek lényeges enyhítését az ítélet tábla nem találta indokoltnak. Az egymással többszörös halmazatban álló bűncselekményeket elkövető, a lakásukban lévő sértetteket brutális módon bántalmazó ittas állapotban volt vádlott, akitől nem áll távol a hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése és a jelen ügyben a sértetteket addig bántalmazta különböző eszközökkel, amíg védekezni sem tudtak, sőt azon túl is - kiemelkedő társadalomra veszélyességű. Ezért a vele szemben kiszabott büntetés enyhítése szóba sem kerülhetett.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak egyéb rendelkezései törvényesek azzal, hogy a 2018. július 1. napja óta hatályban lévő, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 320. § (1) bekezdés a) pontja a lefoglalás megszüntetésére, a Be. 320. § (2) bekezdése azok megsemmisítésére, a Be. 321. § (1) bekezdése a kiadásukra, míg a Be. 574. § (1) bekezdése a bűnügyi költség viselésére a törvényszék által alkalmazott és akkor hatályban volt évi XIX. törvényben foglaltakkal azonos rendelkezéseket tartalmaz. Ezért, egyebekben az ítélet tábla az első fokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a már fentebb írtak szerint megjelölte a magánlaksértés büntetnének helyes jogszabályi alapját.

Miután a törvényszék annak megállapítása során számítási hibát vétett, megállapította, hogy az első fokú eljárásban felmerült és a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege helyesen 187.922.-Ft.

Megállapította továbbá, hogy a vádlott születési éve helyesen:

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapszik.

Szeged, 2018. december 6. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina
előadó bíró

Dr. Joó Attila
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.296/2018/8. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 7.B.110/2018/6. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatással a mai napon **jogerős és végrehajtható.**

Szeged, 2018. december 6. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke